

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **P. Č.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 10. 2010, č. j. 10 Na 955/2010 – 27,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 13. 10. 2010, č. j. 10 Na 955/2010 – 27, zastavil řízení o kasační stížnosti žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti usnesení téhož soudu ze dne 16. 7. 2010, č. j. 10 Na 955/2010 - 7, kterým bylo pro neodstranění vad odmítnuto podání stěžovatele tomuto krajskému soudu učiněné stěžovatelem dne 18. 6. 2010 ve věci nespokojenosti s poskytováním informací Jihočeskou vědeckou knihovnou v Českých Budějovicích. V odůvodnění usnesení krajský soud uvedl jako důvod pro zastavení řízení nezaplacení soudního poplatku. Stěžovatel, ač k tomu byl vyzván usnesením ze dne 10. 9. 2010, č. j. 10 Na 955/2010 - 24, doručeným mu 27. 9. 2010, soudní poplatek ve stanovené sedmidenní lhůtě, která uplynula dne 4. 10. 2010, nezaplatil.

Proti usnesení o zastavení řízení o kasační stížnosti podal stěžovatel kasační stížnost, v níž namítal, že řízení nemohlo být zastaveno, neboť usnesení vyzývající jej k zaplacení soudního poplatku mu nebylo doručeno v předepsané obálce a výzva byla zaslána na listině neodpovídající stanovenému vzoru.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v souladu s ust. § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel, přičemž neshledal vady uvedené v odstavci 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle doručenky založené v soudním spise stěžovatel svým podpisem potvrdil, že dne 27. 9. 2010 převzal zásilku obsahující usnesení, jímž byl vyzván k zaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě s poučením o důsledcích jeho nezaplacení. Stěžovatel na doručenku kromě podpisu napsal, že obálku, v níž je mu zásilka doručována, má za nezákonnou.

Stěžovateli tedy byla doručena zásilka s usnesením, které obsahovalo všechny zákonné náležitosti, což ani stěžovatel v kasační stížnosti nezpochybňuje. Skutečnost, v jaké obálce byla výzva zaslána, je zcela nerozhodná, neboť podstatné je, že výzvu obdržel a že tato mu zcela v souladu se zákonem ukládala procesní povinnost (zaplatit soudní poplatek) a poučila jej, co se stane, když tuto povinnost nesplní. Neuhradil-li stěžovatel soudní poplatek, krajský soud zcela opodstatněně řízení o kasační stížnosti zastavil.

Nejvyšší správní soud pro úplnost uvádí, že řízení o kasační stížnosti vedené pod sp. zn. 7 Ans 8/2010, která směřovala proti usnesení krajského soudu ze dne 16. 7. 2010, č. j. 10 Na 955/2010 - 7, jímž bylo pro neodstranění vad odmítnuto podání stěžovatele ve věci nespokojenosti s poskytováním informací Jihočeskou vědeckou knihovnou v Českých Budějovicích, bylo zastaveno usnesením krajského soudu ze dne 13. 10. 2010, č. j. 10 Na 955/2010 – 27, pro nezaplacení soudního poplatku. Je to totiž krajský soud, který podle ust. § 3 odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, rozhoduje ve věcech poplatků za řízení o kasační stížnosti. Jelikož řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu ze dne 16. 7. 2010, č. j. 10 Na 955/2010 - 7 soudu o odmítnutí podání, bylo zastaveno, nemůže být toto usnesení Nejvyšším správním soudem meritorně přezkoumáno.

V rámci toho též rozhoduje usnesením, jímž se řízení o kasační stížnosti samotné končí, o zastavení řízení v případě, že není zaplacen soudní poplatek za kasační stížnost.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou a podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. ji zamítl bez jednání postupem podle ust. § 109 odst. 1 s. ř. s., podle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a krajskému úřadu žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. prosince 2010

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu